

Čís. 7264.

Co do přípustnosti opravných prostředků (způsobu řízení) dlužno považovati touž kupní smlouvu za celek, třebaš jejím předmětem byly různé druhy zboží. Kupní smlouvy časově rozdílné, mezi nimiž není takové souvislosti, by mohly býti považovány dohromady za jednotnou kupní smlouvu, dlužno posuzovati co do přípustnosti opravných prostředků samostatně.

(Rozh. ze dne 24. srpna 1927, R II 235/27.)

Žalobou, o niž tu jde, domáhal se prodatel na kupiteli zaplacení kupní ceny 420 Kč jednak za okurky a hlávky (celkem 320 Kč) zakoupené objednacím lístkem ze dne 14. srpna 1926, jednak za brambory (100 Kč) zakoupené později osobně. Procesní soud prvního státního soudu žalobu zamítl. Odvolací soud odmítl odvolání jako nepřipustné, maje za to, že tu šlo o věci nepatrné a to kupní cenu za okurky (200 Kč), zelí (120 Kč) a brambory (100 Kč).

Nejvyšší soud vyhověl rekursu potud, že změnil napadené usnesení v ten rozum, že se odvolání ohledně nároku 320 Kč za okurky a hlávky přijímá k soudu a odvolacímu soudu se ukládá, by, nepřihlížeje k odmítacímu důvodu, o odvolání v tomto směru dále po zákonu jednal, jinak rekursu nevyhověl.

Důvody:

Předmětem sporu jest jednak kupní cena 320 Kč za zemědělské plodiny (okurky a hlávky), zakoupené objednacím lístkem ze 14. srpna 1926, jednak kupní cena 100 Kč za zboží (brambory) později osobně zakoupené. Odvolací soud správně dovodil, že mezi oběma těmito kupními smlouvami není takové souvislosti, by mohly býti považovány dohromady za jednotnou kupní smlouvu. Jde v tomto směru o pouhé spojení více nároků v jedné žalobě podle § 227 c. ř. s., čímž ovšem nepozbyly oba tyto nároky své samostatnosti. V důsledku toho jest i přípustnost opravných prostředků ohledně každého z nich posuzovati zvláště. Nárok z druhé koupě 100 Kč za brambory nepřesahuje 300 Kč (§ 448 c. ř. s.) a, ježto odvolání není opřeno o důvody § 517 c. ř. s., právem odvolací soud ohledně tohoto nároku odmítl odvolání jako nepřipustné.

Za to ohledně okurek a hlávek jde o zboží zakoupené jednou objednávkou. Již z toho, že byl vyhotoven jeden objednacím lístek při jedné a téže návštěvě zástupce žalobkyně u žalované strany, jde na jevo, že jest tu jediný kup. Není správným názor odvolacího soudu, že zásadně jest jednotně provedený nákup více druhů zboží považovati za řadu samostatných kupních smluv a že by tu musily býti ještě zvláštní projevy stran, z nichž by plynulo, že bylo zamýšleno založiti jednotné právní jednání. Ani v § 1053 a násl. obč. zák. a ani v čl. 337 a násl. obch. zák. není stanoveno, že předmětem kupní smlouvy mohou býti jen věci téhož druhu. V tomto případě nelze ostatně přehlédnouti, že šlo dokonce

o zboží, které dle obchodních zásad zahrnuto bývá též pod jednotné označení zemědělských produktů. Neprávem proto odvolací soud odmítl jednati o odvolání o tomto nároku 300 Kč převyšujícím, i bylo rekursu vyhověti tak, jak shora vysloveno.

Čís. 7265.

V knihovním řízení jsou oprávněni k rekursu pouze ti, kdož byli dotčeni ve svých knihovních právech a jimž bylo vzhledem k tomu doručeno knihovní usnesení. Neoprávněným doručením usnesení nebylo nabyto oprávnění k rekursu. Otázkou, zda výměna, zřízená na spoluvlastnický podíl, bude se dotýkati také práv jiného spoluvlastníka, nemůže se zabývati knihovní soud, nýbrž druhý spoluvlastník může se opřítí pořadem práva porušování práv ohledně svého spoluvlastnického podílu, není však oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl povolen knihovní vklad výměny.

(Rozh. ze dne 24. srpna 1927, R II 248/27.)

Knihovní soud povolil Anežce A-ové vklad práva doživotní a bezplatné výměny na polovici nemovitosti, náležející Boženě V-ové. K rekursu druhé spoluvlastnice Marie A-ové rekursní soud knihovní návrh zamítl.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu Anežky A-ové změnil napadené usnesení v ten rozum, že odmítl rekurs Marie A-ové do usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Řízení ve věcech knihovních jest řízením nesporným a platí i pro ně předpis § 9 nesp. říz. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., že právo stížnosti do soudních usnesení přísluší jenom osobám, jež byly jimi dotčeny ve svých právech. V knihovním řízení jsou to osoby, které musí býti podle § 123 knihovního zákona ze dne 25. července 1871, čís. 95 ř. zák. uvědoměny o vyřízení knihovních návrhů. Marii A-ové nepotřebovalo býti podle toho zákonného předpisu knihovní usnesení o vkladu výměny ve prospěch Anežky A-ové na polovici nemovitostí připsané Boženě V-ové doručeno, neboť její knihovní právo nebylo vkladem tím nijak dotčeno, ustanovení čís. 1 § 123 kn. zák., příkazující uvědomění všech osob, jichž knihovní práva byla odstoupena, zatížena, obmezena nebo zrušena, se na ni nevztahovalo, a uvědomění spoluvlastníků, jichž knihovní práva nejsou dotčena, zákon nenařizuje. Marie A-ová neměla jako pouhá spoluvlastnice práva na doručení onoho usnesení, a již její žádost za dodatečné jeho doručení měla býti zamítnuta jako zákonem neodůvodněná. Neoprávněným doručením onoho usnesení nenabyla ovšem práva na rekurs, nepřislušející jí po zákonu, proto musilo býti usnesení rekursního soudu, jenž jej k soudu přijal a příznivě vyřídil, změněno, rekurs byl dodatečně odmítnut a tak obnoveno usnesení prvního